

Josep-Lluís Carod-Rovira vicepresident del govern de la Generalitat

“Hem normalitzat la propietat del país: ara, el país és de tots”

TRAJECTE • “Jo sóc Esquerra Republicana, però en política parlar del futur a sis mesos vista és parlar molt” **ELECCIONS** • “ERC deu saber per què davalla quan hi ha un creixement transversal de l'independentisme” **ESTAT** • “Espanya acceptaria amb més normalitat una Catalunya independent que l'Espanya plurinacional” **Per: Xevi Xirgo i David González**

El vicepresident de la Generalitat, Josep-Lluís Carod-Rovira, repassa la tasca del seu departament i aborda el seu futur polític immediat en un moment amb evidents connotacions de final de trajecte.

¿És cert que va per l'autopista a 170 per hora amb el cotxe oficial?
No acostumo a comentar les informacions de la Guàrdia Civil.

Hi ha qui, arran de la crisi, proposa la desaparició de la vicepresidència, que s'ha titllat de “decorativa”. Suposo que no comparteix aquesta...
...aquesta opinió tan respectable com la de qui pensa que certes ajudes a determinats mitjans de comunicació són perfectament inútils.

Tot això forma part d'un pressing permanent cap a vostè?
Jo fa sis anys que sóc al centre de l'huracà, i he après, i molt, a relativitzar determinades actituds, demagògies i manipulacions. Algun periodista molt destacat m'ha dit: “Jo faré el que estigui a la meua mà perquè allò que tu defenses no sigui hegemònic a Catalunya”. Tothom sap a què juga. I jo sempre he defensat el mateix. I tiro cap endavant i passo de certes actituds miserables.

La seva tasca com a responsable de la projecció exterior ha sigut objecte de molts atacs. A què ho atribueix?
Hi ha molta gent que no vol que Catalunya tingui presència a l'exterior, perquè pensa que ja hi ha l'Estat. Va passar el mateix amb els Mossos o la televisió o la ràdio pròpies.

¿Encara cou a l'Estat la projecció exterior catalana?
Hi ha funcionaris a l'administració espanyola que hi són des dels temps

dels Reis Catòlics. No pots esperar miracles. No és que no ens entenguin: és que hi estan en contra. I fins ara, l'Estat tenia el monopoli absolut de les relacions exteriors.

Quan vostè va fora, en representació de Catalunya, ens diferencien?
La diplomàcia espanyola, amb una única excepció activament hostil a Catalunya, en general té una actitud correcta, amable i cordial. Com d'altra banda els correspon: per a això els paguem. I fora, la gent sap que Catalunya és una altra cosa. Som com el Quebec, o com Escòcia, un país democràtic, inclús...

¿S'han d'obrir ambaixades a l'exterior o fer tants viatges com fa el vicepresident, tot i la crisi econòmica?
Vostè s'imagina un ministre d'Exteriors que no surti a l'exterior? Si això fos veritat, Espanya no hauria obert vint ambaixades els últims mesos. Algunes d'elles en llocs com per exemple Guinea-Conakry, on viuen gairebé 50 ciutadans espanyols. Que vol dir ambaixada, consolat general, residència de l'ambaixador... i evidentment a cos de rei, i mai millor dit. No et pots quedar a casa, i menys que mai, en temps de crisi. Hi ha qui està en contra que Catalunya sigui un subjecte polític internacionalment reconegut: som l'únic govern autònom que en quatre anys haurà signat gairebé 180 acords internacionals. I hi ha preguntes estúpides que mai es faran a un ministre d'un Estat, com ara en quina classe viatja en avió...

El premier Cameron ha dit que ara toca viatjar en classe turista...
Jo no parlo del Cameron. Parlo del govern espanyol. Jo volia anar a Haití per veure què se'n feia, dels diners que hi hem enviat. Vaig desistir. Jo sóc el vicepresident del go-

vern de Catalunya i tenim cotxes i algun helicòpter. Però no tenim cap avió. La vicepresidenta [De la Vega] va anar-hi directament amb un de les forces aèries espanyoles.

¿Els tripartits han treballat més per tenir avions que no pas CiU?
No vull fer comparacions. Però l'acció exterior dels governs de CiU s'expressava, fonamentalment, a través de l'agenda presidencial. No hi havia tota una arquitectura institucional com la que tenim ara.

Costa d'entendre que una persona amb el càrrec i la rellevància política que vostè té i que ha obtingut els millors resultats d'ERC a Madrid...
...i a Catalunya, perdoni...

...i a Catalunya. Costa d'entendre que no anirà a les llistes.
No és el primer que m'ho diu.

Fa trenta anys que va en llistes...
Des de l'any 80, amb Nacionalistes d'Esquerra, i des del 88 amb Esquerra. Ara, el partit ha considerat, legítimament, que no comptava amb mi. I, en fi, jo ho respecto.

També ha estat els últims anys a l'ull de l'huracà del seu partit...
Jo he tingut tres factors que no m'han ajudat a desplegar amb normalitat la meua activitat política. Amb relació a Espanya: jo, encara avui, no hi puc circular normalitat pel carrer. Com es resol? No anant-hi. Em sap greu, però no sóc masoquista...

I el segon factor?
El segon és que em consideren el responsable que CiU estigui a l'oposició. Una part de la societat veu aquest govern com a legal, però no legítim. El veu com un intrús. I hi ha a qui molesta que el president de Ca-

PERFIL “Algú així”

S'hi quedarà on és, fent-ho el millor possible, diu, fins a l'últim minut, i tenint molt clar que, tot i no anar més a les llistes, és impensable que “algú així” pugui contemplar la política com un espectador. El vicepresident, Josep-Lluís Carod-Rovira (Cambrils, 1952) rep l'AVUI després de tancar la reunió del Fòrum Catalunya-Món. Més de 1.300 persones han escoltat el perquè de la seva aposta per projectar Catalunya al món. I Espanya? Espanya no escolta. A Espanya hi ha funcionaris que ho són des dels temps dels Reis Catòlics, diu.

talunya sigui algú nascut a Andalusia. I en tercer lloc, òbviament no es pot dir que en determinades estructures del meu partit hi hagi trobat sempre el millor aliat. Gairebé diria que és un miracle que hagi resistit.

Se'n penedeix, de la reunió amb ETA?
Han passat molts anys. Vaig fer el que creia honestament que havia de fer.

¿No en té culpa el tripartit, de la percepció d'il·legitimitat? ¿No ho han afavorit les disputes internes?
Els governs dels anys trenta també eren d'esquerra, de coalició, però el franquisme va tallar fins a les arrels aquesta cultura. Tenim un govern amb cultures polítiques diferents i objectius diferents. La tragèdia de tot plegat és que haurem d'esperar 25 anys que *L'Avenç* dediqui un monogràfic a explicar els canvis de debò que s'han fet només en 7 anys. I més enllà de ser el govern que més ha invertit, aquest govern ha acabat amb un concepte exclusivista de la nació i amb el dels *altres catalans*. Catalunya la pot governar qui decideixi que ho faci democràticament. Només per això ja valia la pena fer governs d'esquerres. I ara, ja [riu], que governi qui... guanyi, per entendre'ns...

CRISTINA CALDERER

Qui pugui...

Qui sigui capaç de reunir una majoria al Parlament. Hem normalitzat democràticament la propietat del país: el país és de tots.

Si el tripartit suma, s'ha de repetir?

Això ho han de dir els que dirigeixen cadascun dels partits.

Però vostè, què triaria?

Si no cregués que un govern d'esquerres és el més positiu per a Catalunya ja no hi seria, al govern.

Ha valgut la pena l'aposta per a ERC? Vostè no va a les llistes i totes les enquestes diuen que ERC no rendibilitza l'aposta pels tripartits...

Barregem naps amb cols. El problema no és l'aposta històrica. El problema d'ERC no és estar al govern: és que hi ha massa gent que no té vocació de govern ni cultura de majoria. Té cultura de minoria, d'oposició. Així no és fàcil fer-ho bé. És més important ser un sol dia a la Generalitat que 25 a l'oposició. Cap país fa la independència des de l'oposició. Si ERC no obté uns resultats adequats, i vull deixar clar que les enquestes sempre deixen ERC per sota, no deu ser per haver estat al govern.

Aquest període que ve ara, ¿se'l mirará com un simple espectador?

Jo no puc mirar mai la política com un simple espectador.

Farà campanya? Com estan les relacions amb el partit?

Les relacions amb el partit, a nivell personal, sempre han estat correctes i adequades. No sóc qui fixa la política parlamentària ni faig les llistes. A mi em toca procurar fer les coses ben fetes, dedicar-me en exclusiva al govern fins al dia de les eleccions, i desitjar a ERC tota la sort del món.

Se sent en el final del seu trajecte?

L'any 96, quan vaig ser escollit secretari general, ja hi havia qui, fins i tot a ERC, deia el mateix. Sóc una persona de llarga durada. Vaig començar a fer política als 12 anys amb un altre company, agafant guixos de la classe i pintant per Tarragona "Visca Catalunya", "Franquisme no"... Algú així no pot deixar mai la política. Potser no serà des de càrrecs importants. Al Parlament no, perquè si no vaig a les llistes d'Esquerra no aniré a cap...

¿S'hi veu, fent política fora de la disciplina estricta d'ERC?

Desitjo a ERC tota la sort del món. I

la meva millor contribució és dedicar-me al govern. Però no em correspon la dinàmica electoral. I un cop hagin passat les eleccions... Si no ho saben els altres tampoc ho sé jo.

¿Continuar fent política al marge d'ERC és una hipòtesi massa aventurada?

Jo sóc Esquerra Republicana, i m'agrada parlar del present i del futur, però en política parlar del futur a sis mesos vista és molt.

A les consultes sobiranistes han votat 500.000 persones, el mateix nombre que el van votar a vostè el 2003 i el 2004. Però les perspectives electorals d'ERC no s'hi corresponen.

Els estratèges d'ERC deuen estar analitzant per què hi ha un creixement transversal de l'independentisme, però, simultàniament, l'únic partit independentista no només no creix sinó que davalla. Jo ho ignoro.

No té una hipòtesi, doncs?

En tinc unes quantes, però ja em petrera que no les digui.

Podria fer-nos-en un tastet...

La cuina no ha estat mai el meu fort.

POLÈMIQUES

"Fa sis anys que sóc al centre de l'huracà. I tiro endavant i passo de certes actituds miserables"

CRISI I DESPESES

"Espanya ha obert vint ambaixades els últims mesos, algunes en llocs com Guinea-Conakry"

DELEGACIONS

"Amb el que costava el lloguer de la Maison de la Catalogne paguem les delegacions de París, Londres, Berlín, Nova York i una part de la de Buenos Aires"

A L'ESTAT

"Jo, avui, encara no puc circular amb normalitat per Espanya. No puc anar pel carrer"

EL PARTIT

"No es pot dir que en determinades estructures del meu partit hagi trobat el millor aliat"

RELACIÓ AMB CIU

"No recordo haver anat a sopar o a dinar amb Artur Mas"

ESTRATÈGIA

"No crec en un partit que arribi al Parlament i proclama la independència. S'ha de trobar un disseny mínim de país per avançar cap a la sobirania"

¿Hi ha més independentistes ara, que fa tres o quatre o cinc anys?

Mai hi ha hagut tanta gent com ara que creu que viuríem millor si no depenguéssim de Madrid. Hem perdut segle i mig intentant convertir Espanya en una cosa diferent. I Espanya no vol, està encantada de conèixe's. I punt. Espanya acceptaria amb més normalitat una Catalunya independent que una Espanya plurinacional.

Què s'ha de fer, si el Constitucional tomba l'Estatut? Adéu Espanya?

Digui el que digui el Constitucional, la majoria de la ciutadania considera que en democràcia, quan el poble ha parlat a les urnes, ningú té dret a modificar aquesta opinió.

Però què s'ha de fer, doncs?

Hi ha moltes coses a fer. El futur de Catalunya l'ha de decidir el conjunt de Catalunya. No crec en un partit que arribi al Parlament i proclama la independència. Un país es construeix des de totes les ideologies democràtiques. Per ser catalanista no has de ser conservador, però tampoc té sentit que per ser independentista hagi de ser necessàriament d'esquerres. S'ha de trobar un disseny mínim de país per anar cap a la sobirania. I dia vindrà que hi haurà una majoria pluripartidista al Parlament que haurà de decidir. Vaig proposar un referèndum el 2014 i tot-hom se'm va tirar a sobre. I ara tot-hom està entusiasmat perquè en un municipi de 29 habitants es fa una consulta. El 2014 és un bon moment.

El mateix govern no va assumir el 2014 com a objectiu...

No es pot plantejar en un sistema de partits on només hi ha un partit independentista. Si tots ho fossin, sí...

Hi ha partits on hi ha més independentistes que en d'altres...

Això no ho sabrem mai. Què es refereix, a Unió Democràtica?

Amb qui creu que s'arriba abans a construir la majoria que reclama...

Abans que acabi la pregunta: és imaginable una Catalunya independent sense la complicitat de Convergència i Unió i el Partit Socialista. Per tant, ja se sap cap a on hem d'anar treballant. Les enquestes diuen que on més creix l'independentisme és a l'electorat socialista. Doncs miri, hem fet això.

ERC ha mogut les bases del PSC cap al sobiranisme, doncs...

Del PSC i CiU. A Espanya no hi ha un sol federalista, i a CiU, molta gent va més enllà de l'ambigüitat. En un referèndum, què votaria Mas? I Duran?

En Mas ha dit que votaria sí...

Sí...

I en Duran, que votaria no...

Bé, doncs ja m'explicaran vostès...

En Montilla també ha dit que no...

Sí, però jo he dit que sí.

Com estan les relacions amb Mas?

Procuro tenir una relació correcta amb tothom. Però no recordo haver anat a sopar o dinar amb Artur Mas. ■